kui keik need tuhhanded tähhekesši, mis úhhe ramato sees teine teise kõrwas leht lehhelt seiswad, omma arro järrele, — saab kokkoseatud. Selli ninna ees suur lai kast, kasti sees mitto ja mitto wahhet, kus iggaühhe wahhe sisse tähhed wäljawallitsetud: úhhe sees mitto sadda **a** tähte, teise sees **b** tähte, kolmanda sees **d** tähte, ja nenda eddasi senni kui wiimseni; siis weel need kirjotusse täppikesed . : , ; ! ? " * — igga kastikesse sees isse selts.

Kui nüüd peaks se sanna Tähtramat trükkitud sama, siis pois wõttab enne suur **T** wälja, panneb raudkastikesse sisse, mis ta pahhemas käes hoiab; wõttab jälle rutto **ä** wälja, seab teise tähhe kõrwa, siis **h**, siis **t**, siis **r**. **a. m. a. t.** — Walmis se sanna Tähtramat; hakkab rutto jälle teist sanna pannema, ikka eddasi.

Kui úhhe teewe lehhe jaggo tehtud, saab musta werwi peále pandud, pressiga surrutud walge lehhe peále, pärrast teine pool lehte ka nisammoti.

Agga minna annan sulle parreminne selle

nõuu: wõtta **5** munna kinda sisse, kui sa ükskord liñna lähhed, ja astu trükkija tuppa, terreta tedda ausaste, ja ütle: „Olge nenda head, wõtke se nattoke melehead minno waese käest wasto; laske, ma watan kord teie trükkimisse kunsti ärra!"

Wata, siis saad sinna wie minutiga selgemat arro sest immelikkust kunstist, kui peaksid sinna wiis tundi úhhe ramato sest selle asja polest omma Pea nõdraks luggema.

Nüüd lõppetusseks weel mõnni sanna trükkimisse asjast. Sedda aega on nüüd **400** aastat, et Saksama tark mees, Kutenberg nimmi, selle kunsti wäljamõtles. Kül mehhel olli ka waew seál jures, sest temmal ennesel ep olnud sedda rahha, keik need tarwilissed töriistad wäljamurretseda, piddi úhhe rikka koddaniko käest rahha laenama.

Pärrast hakkas sesamma rikkas mees tedda kiusama, tahtis isse keik kasso ennesele püda, wõrtis laenatud rahha eest keik töriistad ennese kätte, satis waese mehhe tühja käega seált maiast ärraminnema, ja trükkis nüüd ramatuid isse